

er foregaaet, saa man kan ikke sige, at, efter at Fortet er flyttet, falder Servituten bort, naar Fortets Flytning er et Skridt, som foretages sammen med Servitutens Aflysning og ved samme Transaktion. Jeg skalde tage meget feil, dersom der ikke var nok saa meget Tale om andre Servituter og navnlig ogsaa om de Servituter, der paahvile det omhandlede Terrain lige overfor Skydning fra Kastelsvolden og fra andre Værker. Idetmindste har der under denne Sags tidligere Behandling været Tale derom. Hvis jeg skalde tage feil deri, vil jeg bede den ærede Minister oplyse det. Dersom der ikke er Tale om, at de Servituter, som paahvile Vandarealet med Hensyn til Skydning fra Citabellet og alle de øvrige Værker, men kun fra Kalkbrænderifortet, ere frigjorte herved, vil det naturligvis være af meget ringere Værdi, end dersom samtlige Servituter vare opgivne; men der har som sagt under hele Sagen været Tale om, at alle de paagjældende Servituter, som paahvile hele det Areal, der er tegnet paa det os meddelte Kort, skalde opgives. Dernæst anførte det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds for at vise, at det var meget forskjelligt fra Forholdet ved Demarkationslinien, at Servituten paa Demarkationslinien var opstaaet ved Kjøb, nemlig derved, at Staten, da den i sin Tid havde givet de paagjældende Ciere Penge, selvfølgelig var berettiget til at kræve Penge. Man kan vel sige, at det er naturligt, at saadanne Servituter ikke kunne opstaa, hvis der var Nogen, som havde Eiendomsret til og Brugen af de paagjældende Arealer, men hvis der ingen Ciere var til dem — der kan for et Par Hundrede Aar siden ikke siges at have været Ciere af det paagjældende Sjøareal, Rjøbenhavns Havnevesen strakte ikke sine Arme nær saa langt ud den Gang, det var en Del af Sjællands Skjyst — saa vilde der ingen Tale være om at give Erstatning til nogen Ciere, fordi Servituten blev paalagt. De øvrige Analogier fra Demarkationsloven, som det ærede Medlem anførte, ere af samme Bestaaffenhed. Jeg skal kun omtale eet Punkt. Han fremhævede, at de offentlige Bygninger, som laa paa Demarkationsterrainet, blev der ikke paalagt nogen Erstatning, hverken Blindesinstituet eller Dødsstummehuset; men det var jo selvfølgelig, det var Statens Bygninger, og dem kunde man ikke lade udrede Erstatning til Staten. Der var tillige kommunale Bygninger, som Kommunehospitalet og Vandværket og maaske andre Værker, som det ærede Medlem nævned. I saa Henseende skal jeg minde om, at Loven af 1867, som sikkert ikke er Medlemmene af Finantsudvalget saa ubekjendt, som det ærede Medlem synes at forudsætte — i ethvert Fald er den ikke mig ubekjendt, jeg har beskæftiget mig endel med denne Lovs Anvendelse — denne Lov forudsætter en Kontrakt med Rjøbenhavns Kommune og vilde ikke træde i Kraft, førend en saadan Kontrakt var

kommen tilstede, og de Erstatninger, som under andre Omstændigheder vilde være at udrede af de Rjøbenhavns Kommune tilhørende Bygninger paa Demarkationsterrainet, bleve indbefattede under den almindelige Betaling, som Rjøbenhavns Kommune gav for Benyttelsen af Fæstningsterrainet med hvad dertil hørte. Det er den dobbelte Side af denne Lov, som det ærede Medlem har glemt, nemlig, at det forudsatte denne Kontrakt med Rjøbenhavns Kommune. Det Hovedprincip, som blev fulgt ved den omhandlede Lov, var dette, at der skalde gives Erstatning for de Værker, som Staten afstod, hvad enten de vare grundede paa Eiendomsret eller paa Servituter. At der i Virkeligheden kun blev givet en lille Erstatning, og at denne Lov blev bragt i Udførelse paa en Maade, som meget afveg fra, hvad Lovgivningsmagten og da navnlig dette Thing i sin Tid havde tænkt, er et andet Spørgsmaal, og dette Thing udtalte ogsaa sin Misbilligelse af den Maade, hvorpaa Loven var bragt til Udførelse. Den Analogi, der kan hentes fra Demarkationsloven, er netop, at der burde have været givet Erstatning; men der er ogsaa givet Erstatning. Det er anerkjendt, at der faktisk er givet Erstatning. Rjøbenhavns Havnevesen har jo faktisk paataget sig at udrede visse Udgifter, som det ellers ikke vilde have udredet. Af de Udtalelser, som ere fremkomne fra de paagjældende Ministre, fremgaar det aldeles tydelig, at man har paataget sig Udførelsen af et Fort eller Batteri med en Dæmning, som man ellers enten slet ikke eller dog kun under visse Eventualiteter vilde have udført. Dette fremgaar af, hvad der foreligger os, og dermed er det jo ogsaa anerkjendt fra Havnevesenets Side, at der var Anledning for Havnevesenet til at give Erstatning. Nuvel, men af det ærede Medlems Foredrag fremgik det tydelig, at der var al mulig Anledning til at søge Oplysning. Han beklagede, at der ikke tidligere var søgt Oplysning, og dertil svarede da det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, at der ikke havde været Opfordring dertil, idet vi jo havde faaet tilstrækkelig Oplysning til at sætte vor Anskuelse igjennem ved 3die Behandling af Tillægsbevillingsloven. For den Tid var Spørgsmaalet i Virkeligheden slet ikke gaaet op for Finantsudvalget, og som Følge deraf var det heller ikke kommet frem for Thinget; men nu, da Sagen vender tilbage til os med Landsthingets Indsigelse, er der fuld Opfordring for Folkethinget til at søge Oplysninger, som kunne begrunde et forandret Standpunkt fra Folkethingets Side. Det ærede Medlems Henvisning til en eventuel Rigsretssag tror jeg ikke er heldigere. Jeg har ved Sagens forrige Behandling bemærket, at denne Sag havde en paafaldende Lighed med Marmorfirkesagen, og dersom vi nu skalde anlægge en Rigsretssag, saa tror jeg, vi maatte befrygte, at den vilde faae et lignende Udfald,